

هو الابهی

ای ضیاء در این سفر باید با دلی خرم و روح و ریحانی محکم همدم حضرت شقیقه باشی شب و روز بکوشی و بجوشی و بخروشی که سبب سرور قلب مبارکش گردی چه که در مدّت حیات دمی نیاسود و در جمیع عمر آرام نگرفت چون پروانه حول شمع الهی پرواز مینمود جانی افروخته داشت دلی از حرارت محبت الله سوخته ع ع

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/lcgal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/lcgal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱ سپتامبر ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر